

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι ἀρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαδίᾳ ἀρ. 12.
Ἡ συνάρομῃ εἶναι προσαρτητά ἑταίριας ἢ κατ' ἐπιλογὴν
εἰς δύο ἰσὰς δόσεις.

ΕΚΑΙΘΑΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν αὐτῇ Βουλῇ, 28, πρὸς τὸ Σπυριδίου τῆς Νέας Ἀγορᾶς.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λστ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 26 Ἀυγούστου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ Ἔργα καθ' ἡμέρας. — Φιλολογικά, ἱστοριογραφικά, καλλιτεχνικά. — Κ. Σ. Κόντου Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. — Ἡμερολόγιον. — Ἑβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Πανοραμικαὶ ἀσκήσεις.

ΦΥΛΑΧΟΙ: Ὁ βασιλεὺς τῆς Βυζαντίας. — Dr. Eduard Zeller, Σύνοψις τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ὑπὸ Μαρσαρέτου Εὐαγγελίδου. — Τίνας ἠλλῆλον κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. (συνέχεια). — Οἱ Φιλῆλλοι (συνέχεια). — Τὸ τέλειμ τοῦ Σρακιανοῦ ὑπὸ Ἰωάννου Μ. Δαμιτέρη. — Ἐθνογραφικά.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μετὰ χάρας ἀνηγγέλη ὑπὸ τοῦ τόπου ἡ προσεχῆς ἐναρξίς ἀνασκαφῶν ἐν τῷ χώρῳ τῆς παλαιᾶς ἀγορᾶς, ἀνεγρόφη ἐπίσκεψις ὑπαργοῦ καὶ τμηματάρχων, ἀρχαιολόγων καὶ ἀρχιτεκτόνων, ἐγένετο λόγος περὶ τῆς περιφραξέως τοῦ χώρου διὰ κιχλίδων καὶ περὶ ἄλλων προσωρινῶν μέτρων, καὶ μόνον δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ὅτι ἐν τῇ νομοθεσίᾳ ἡμῶν ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα προσωρινὰ μέτρα πρὸς λήψιν τῶν ὁποίων μόνον ὁ εἰρηνοδίκης εἶναι ἐρμόδιος. Καὶ ὄντως οἱ ἀρχαιοφίλοι τρίβοντες τὰς χεῖρας ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ οἰονεὶ βλέποντες ἐν μέσῳ τοῦ ἀγοραίου βορβόρου ἀνακύπτουσα τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας τὰ καλλιτεχνήματα, δὲν ἐπέφθησαν εἰς τίνα ἀνήκει ὁ χώρος, ἢ μέλλουσι ν' ἀνασκάψωσι, δὲν ὑπελόγησαν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας τὰς παρεμβάσεις, τὴν φαῦσιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν ποινικὴν ῥήτραν.

Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον διατάσσει τὴν Νομαρχίαν καὶ ἡ Νομαρχία τὸν Δῆμον νὰ παράσῃ πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὰς ἀνασκαφάς, ἀλλ' ὁ Δῆμος ἀπαντᾷ, ὑπὸ μὲν τὴν ἰδιότητα τῆς κατωτάτης διοικητικῆς βαθμίδος, ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ ὑπακούσῃ, ἀλλ' ὡς πρόσωπον ἔχον ἰδίαι δικαιώματα καὶ συμφέροντα πολλάκις συγκρουόμενα καὶ μετὰ τοῦ δημοσίου, ὅτι ὁ χώρος τῆς ἀγορᾶς εἶναι δημοτικὸς καὶ οὐδεμίαν διατάραξιν τοῦ εἰδῶτος θὰ ἐπιτρέψῃ ἢ κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν προηγηθῇ ἀποληρωσις.

Κύριον ἀρχαιολόγῳ καὶ ἀρχαιοφίλοις εἰς ἀλλυπομεθεῖ... τοιοῦτος εἶναι ὁ κόσμος: οἷς καθιστώμεν δὲ γνωστὸν καὶ τὸ ἐξῆς, ὅτι θὰ ἀναμένετε ἰκανὰς δεκάδας ἐτῶν ἕως ὅτου αἱ δικαστικαὶ διενέξεις πεπρακτωθῶσι, διότι μετὰ τὰ προσωρινὰ μέτρα ὑπάρχουσι τὰ περὶ διαταραξέως καὶ εἴτα

τὰ περὶ κυριότητος καὶ καλὸ ἔμφερον. Εἰς τὰ μεταξὺ δὲ μετὰ φιλοκαλοῦ μερίμνης θὰ παρακολουθῆτε τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπειραριθμῶν ὁπωροφόρων καὶ δημοτικῶν, ἅτινα θ' ἀναφυῶσιν ἐντὸς ὀλίγου ἀκμαῖα καὶ θαλερὰ ἐν τῇ γῆ τῆς ἀγορᾶς, ἀφοῦ καὶ σπόροι ὑπάρχουσιν ἐκεῖ καὶ ὕδωρ καὶ λιπάσματα.

Ἄλλὰ εἰς τίνα ἀρὰ γέ ἀνήκει ὁ χώρος τῆς πρῆν ἀγορᾶς; εἶναι δημοσίος, εἶναι δημοτικὸς, εἶναι καινοτικὸς ἢ εἶναι ἰδιόκτητος; Ὅπως λύσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ βασισθῶμεν εἰς τὴν πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς κατάστασιν — διότι εἰς πάντα χώρον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἡ κυβέρνησις χάριν τῶν ἀναγκῶν τῶν πολιτῶν τὴν ἐγκατάστασιν ἀγορᾶς χωρὶς νὰ ὑποτεθῇ ὅτι μετὰ τὴν ἀρσιν τῶν παραπηγημάτων ὁ δῆμος ἀποκτᾷ κατοχὴν διότι ἐνεμήθη κατὰ παράκλησιν — ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναδράμωμεν εἰς τὸ παρελθόν.

Τὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ χώρῳ πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς καίσης ἀγορᾶς; Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκφυθμὸς ἐποχῆ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἡ ἀμέσως μετὰ ταύτην δέον νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει πρὸς ἀπάτησιν ἢ ἀπώλειαν δικαιωμάτων, ἡ ἐρώτησις δέον νὰ διατυπωθῇ οὕτω: Τὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ χώρῳ τῆς ἀγορᾶς πρὸ τοῦ 1821;

Θὰ περιορισθῶμεν δι' ὀλίγων εἰς τὸν καέντα χώρον.

Εἰς τὴν θέσιν Πλάτανον (πρὸς Μ.) ὑπῆρχε τὸ ἱστορικὸν καφετεῖον ἐνθα ἡ μεγαλειτέρα ἀθηναϊκὴ συγκέντρωσις καὶ ἕτερα καταστήματα πάντα ἰδιόκτητα εἰς τὴν θέσιν, ἐνθα τὰ σημεῖνα ἀκαλάκια (πρὸς Β.) ὑπῆρχον καταστήματα πάλιν ἰδιόκτητα κατὰ τὴν Δυτικὴν πλευρὰν ὑπῆρχε τὸ διοικητήριον εἰς δ κατὰ δευτέραν συνεκροτεῖτο τὸ κοινόν, δηλ. συνερχόμενοι ἐν αὐτῷ οἱ δημογέροντες μετὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐδίκαζον. Εἰς μικρὸν δὲ μόνον πρὸς Ἀνατολὰς μέρος ὑπῆρχεν ἡ κυριὸς ἀγορὰ. Καὶ τὰ μὲν ἰδιόκτητα, τὰ ἐγκαταλειφθέντα καὶ ἀδέσποτα, ἕκτοτε ἀνήκουσα φυσικῶς εἰς τὸν δημοσίον, ἀλλ' ὁ χώρος ἐνθα τὸ κοινόν καὶ ἡ ἀγορὰ, ἅτινα τότε ἀνήκον εἰς τὴν κοινότητα τῶν Ἀθηναίων εἰς ποῖον ἀνήκουσι σήμερον; Ὑφίσταται πλέον κοινότης; ἂν ὑπάρχῃ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν εὐαριθμῶν περιωθέντων Ἀθηναίων ἢ καὶ ἐκ τῶν χθερῶν ἀκτημόνων ὡς εἰπὶ τὸ πολὺ Ἀθηναίων; ἂν δὲν ὑφίσταται κοινότης τίς τὴν διαδέχεται, ὁ δῆμος ἢ τὸ δημοσίον;

Τοῦτο διὰ μίαν γνωμοδοτήσεως νομομαθῶν λύεται.

Δὲν θὰ ἦτο ὁμοίως ἀρὰ γέ προτιμότερον

καὶ ἡ κοινότης — ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη — καὶ ὁ δῆμος καὶ τὸ δημοσίον πάντες δρᾶν νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐνεργεῖαν ἀνασκαφῶν, χάριν τοῦ ἱεροῦ παρελθόντος, χάριν τῆς ἐθνικῆς δόξης, χάριν τῆς ἐπιτήμης καὶ τῆς καλλιτεχνίας;

Τίς τοὺς ἐμποδίζει εἰς τὸ μεταξὺ νὰ διαπληκτίζωνται; οὔτε ἀπλοῦς χάρτης ἐλλεῖπει — δόξα τῷ Θεῷ — ἐκ τοῦ δημοσίου οὔτε χαρτόσημα ἐκ τοῦ δήμου οὔτε δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι, οὔτε νομικοὶ σύμβουλοι...

Ἐμπρὸς λοιπὸν. Ἡμεῖς νὰ σιάπτωμεν καὶ ὑμεῖς νὰ ἐρίζετε... καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀνασκαφῶν ἂς παραλάβῃ ὁ νικητῆς τοὺς βόθρους, τὰ χώματα καὶ λησμονηθῆν τι ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας *Ζεμπέλιου*.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐκκαίδεκα ἱστορικὰ συγγράμματα ὑπ' ὀκτῶ συγγραφέων ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐπι τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης ἐκπαίδεως ἐπιτροπείας. Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν παραρτήματι τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐκθεσιν οὐδὲν αὐτῶν εἶναι ἄξιον τοῦ προτεθειμένου βραβείου, διότι — κατὰ τοὺς κ. κριτὰς — εἶναι συντεταγμένα οὐ μόνον παρὰ τοὺς ὄρους τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διατεταγμένων ἀλλὰ καὶ παρὰ τοὺς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς παιδαγωγίας πλὴν τῶν ἄλλων δὲ ἀναγνωστικῶν τιτῶν ἐν λόγῳ βιβλία δικαιοῦ τὸν φιλέλληνα Ἐγγυῆρον εἰπόντα ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἕλληες γράφουσι γλώσσαν γαλλικὴν μετὰ χαρακτήρων ἑλληνικῶν.

Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀποσιωπήσωμεν ὅτι ἰκανὰ τῶν ἐν τῇ κρίσει ἱστορικῶν ἐπανορθωμάτων καίτοι οὕτως ἀποφθεγματικῶς καὶ οἰονεὶ ἀπὸ ὑψηλῆς παρρησίας λεγόμενα τυγχάνουσιν ἰσως οὐχὶ ἐντελῶς ἀμυμπτα, δοθεῖσης δ' εὐκαιρίας θέλομεν προσπαθῆσαι τὸ ἐφ' ἡμῖν νὰ ἐκθέσωμεν τὰς περὶ ταύτων κρίσεις ἡμῶν.

Ἐν γένει ἐκ τῆς ἀναγνώσεως πασῶν τῶν κρίσεων ἐγεννήθη ἡμῖν καὶ οὐσιώδης ἔκποσις πῶς, προκειμένου περὶ ἀναμορφώσεως τῆς παρ' ἡμῖν παιδείας δι' εἰσαγωγῆς διδακτικῶν βιβλίων ἄξιων τοῦ προωρισμοῦ τῶν, οἱ σημερινοὶ κριταὶ, ῥητικῶς, ἐκ τῶν ἐκθέσεων στυλάχιστον φαίνεται ἀνώτεροι κατὰ πολὺ τῶν κρινόμενων, πῶς δὲν συνέγραψαν αὐτοὶ οὕτοι, τί δὲ ὀφείλεται ἡ παιδεία ἂν ὑπὸ τὰς ἀναμορφωτικὰς διατάξεις τῶν νέων νόμων καὶ διαταγῶν

του Σοπίγγου εις το *Αλυσιδωτός*. Πρὸς *Νοσσοφρος*.

(Ἔσται ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τῆς 7ης β.)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 26. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας πῶν μαρτύρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ.—Πιστοὶ ὑπὲρ τοῦ Ι. Χ. σύζυγοι.

Τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ Χριστιανοῦ συλληφθέντος καὶ ἐν φυλακῇ θιθέντος, ἡ σύζυγος αὐτοῦ Ναταλία ἐκ παντός τρόπου ἐσφίρει τὸν σύζυγον εἰς τὴν πίστιν καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν ὡς ὑποστῆ τὸ θεῖον τὸν Ἰησοῦν μαρτύριον, ἐν ᾧ καὶ ἠπαύετο τὰ δεσμευαμένης.

Καὶ ὁ μὲν Ἀδριανὸς δεινὸν βασανισθεὶς ἀπέθανεν ἐπὶ Μαξιμιανῷ, μάρτυρ ὑπὲρ Χριστοῦ, ἡ δὲ Ναταλία ἱκανὰ καὶ αὐτὴ ὑπὲρ τοῦ Ι. Χ. παθούσα ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ κατατεθείσα παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ συζύγου αὐτοῦ ἐν Ἀφύρακῶν πλησίον τοῦ Βυζαντίου.

ΙΣΤΟΡΙΑ.—26 Φεβρουαρίου 1827. Καταπλέει εἰς Νεώκαστρον ἰσχυρὸς αἰγυπτιακὸς στόλος.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Οὐδαμῶς τῶν σταθιδωθῶν ἐπαρχῶν διέφυγε τὰς ἐκ τῶν τελευταίων βροχῶν ἐπιλούσας σημαντικὰς ζημίας.—Ἐπισκευαζόμενον ἐν Φαλαίσκῃ τῆς Μεγαλοπόλεως παλαιὸς κινὸς τοῦχοῦ τῆς Μονῆς Ἰσακίου εὐρίθη ἀγρῶν πληρῶς χρυσοῦν νομισμάτων.—Σοφίτη ἐπιτροπεία ἐν τῶν κ Θεοκλήτου Βίμπου ἀρχιερέως, κ. Παυλίδου καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας καὶ Σπ. Παπαγεωργίου καθηγητοῦ τοῦ ἐν Κερκύρα Γυμνασίου, ὅπως ἐξετάη τὰ ἐν τοῖς ἑβραϊκοῖς σχολείοις διδασκόμενα βιβλία.—Προσεκλήθη καὶ ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ὁμοῦ μεταξὺ τῆς κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1885 συγκροτηθεῖσας διεθνοῦς ἐπιθέσεως, ἐφευρέσεων καὶ μουσικῶν ὁργάνων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας.—Αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ναυπηγόμενα τρεῖς ἡμιολία, Κίχλη, Κίσα καὶ Ἀηδὼν καὶ αὐτὰς παραδίδονται.—Γενικὸς ἀναδαμαλισμὸς ἐνεργεῖται ἐν Πειραιεὶ τῶν τε κατοικῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς κλισίοις ἐπιδατῶν καὶ ναυτῶν.—Ὁ ἐν Ὀδῶσῳ ἀρχίας ἱεραρχὸς οἶκος τῶν Σεβαστοπρόφων ἀνέστηκε δυστυχῶς τὰς πληρωμαῖς αὐτοῦ. Τὸ παθητικὸν ἀνέρχεται εἰς 1,000,000 βουδύλων, τὸ δ' ἐνεργητικὸν εἰς 700,000.—Ἀνατριβὴς εἶναι τὸ γραφὸν διὰ τὸ εἰσαγγελεῖ τῶν Ἑρεῶν ἐπισημὰτὸ ἀνὰ τρεῖς τοῦ βουλευματος δι' οὗ ἀπηλλάγησαν οἱ ἐπισημοὶ καὶ ἐισαγγελλόμενοι τραπεζίται.—Μετὰ παραδειγματικῆς στρατιωτικῆς τιμῆς ἐξετέλεσθη ἡ μέχρι Παραθύων ἐξδρομὴ τῆς σχολῆς τῶν πλῆρων ζωῆς καὶ μέλλοντος ὁπαιζοματικῶν μας.—Τὴν 8 Σεπτεμβρίου ἐκδικάζεται ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ αἵσις τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων Δ. Σουζέου κατὰ τοῦ εἰς τὸ κλουροιοδικεῖον παραπεμπτικοῦ βουλευματος τῶν ἐνταῦθα ἐφετών.—Ὁ πρῶτος κερδίνας τὰς 100 χιλ. ἀριθμὸς τοῦ λαχείου τῆς ἔθν. Τραπεζῆς ἀνήκει εἰς τὸν ἐν Γεργεῖτῃ ἔμπορον κ. Α. Οἰκονομῶν.—Ἀπερρίθη ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετών ἡ πρὸς πενταρχικῆς τιμῆς τοῦ ἀγγλικῶν τῶν πρωτοδικῶν κ. Ι. Καρόδη πρότασις τοῦ εἰσαγγελεῖ τῶν Ἑρεῶν κ. Ν. Ράδου. Μεταξὺ τῶν ἀπειρήθμων ἐφετεῶν προσωνητῶν τῆς Τήνου, ὑπὲρ τοῦ 7,000 ἑ. Ἀτταλίας καὶ Σάμου, τὸ πρῶτον ἦδη προσήλθον.—Ἐλήθη ἡ ἐν Ἀεθαδεῖς ἔμπορικὴ πανήγυρις, καθ' ἣν δυστυχῶς παρέστησαν πλείστοι πωληταὶ καὶ ὀλίγοι ἀγορασταί.—Παρέδθησαν εἰς δημοσίαν χρῆσιν αἱ ἐνοῦσαι τὰς νήσους τοῦ Ἀιγαίου ὑποβορῆσαι ταξιδιολογικὰ γραμματῆ.—Ἀπίθανον εἶναι ἀνὰ ἡ Α. Μ. οἱ Φεβριεῖς διαμείνωσιν ἐνθάδε, ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς βλαβέντων τῶν μαγαζιῶν.—Ἐνεκα τῆς χολέρας τὸ ἐν Αἰσαθῶνι διεθὲς ταχυδρομικὸν συνί-

δου ἀνεβλήθη διὰ τὴν 3 Φεβρουαρίου.—Ἀπίκτο ἐν Παισίων ὁ διαπρακτὴς μαθηματικὸς κ. Κυκάρδος Στεφάνου περὶ οὗ ἄλλοτε ἔγραφεν ἡ «Ἐβδομάς».—Ἀπφορεύθη ἡ ἐξέπιχολεῖων μερῶν εἰς τὸ κράτος εἰσαγωγή ἀκαταργάτων δερμάτων. Ἰνεχώρησαν δ' ἐπὶ ὄλιγα ἡμέρας διατρίψεως ἐνταῦθα ἀρχαῖοιλοὶ λόρδοι πλείστας ὄσας πληροφορίας ζητήσας καὶ λαβὼν περὶ ζητημάτων τῆς τοπικῆς χριστιανικῆς ἀρχιολογίας παρὰ τοῦ μόνου παρ' ἡμῶν εἰδικοῦ διὰ τὰ τοιαῦτα συνεργάτου τῆς «Ἐβδομάδος» κ. Γ. Λαμπάκη.—Ὀλίγιστοι σχετικῶς ἔζησαν ἐφέτος τὴν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν ἑελπίδων εἰσαγωγὴν τῶν.—Ἀπίθωσαν ἐν τῇ θύσῃ ἴστυ τῶν Πειραιῶς ἡ Καλοῖρα Τρυφυακὴ εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 125, διακονωταῖ ἐν τῷ ἐκείνῳ καιρῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.—Ἡ βασίλισσα ἡμῶν ἐσθλῆν εἰς τὸ 34ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς.—Ἡ χολέρα ἐξορῶσα μετ' ἱμιασεως καὶ ἐν Ἀλγανθῆ τῆς Ἰσπανίας.—Ἡ θησιμότης αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίως ἐν Ναυπλίῳ.—Προφυλακτικὰ μέτρα ἐλήφθησαν καὶ ἐν Σουζῆ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αἱ ἔφημεριδαι!... βεβαίως εἶνε γυναῖκες ἀφοῦ εἶνε τόσον πλούσιοι! μοι ελεγε κοτὴ μισογυνία τις. Ἐγὼ δὲν τὸν ἐπίστασα καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος οὐδέποτε ἐφέσθη. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι δὲν ἐζήτησα καὶ πλείστους ἐζητήσας, διότι ἄλλως θὰ ἠναγκάζομην νὰ παραθέσω ταύτας καὶ θὰ ἐπέσορον κατ' ἐμοῦ τὴν γλῶσσὴν τῆς γυναῖκος τοῦ ἀφρονέτερου τῶν πλασματῶν! Ἀλήθεια! Εἶνε ἀραγε ἄρρωστοι καὶ οἱ θελοκοὶ ἰχθῆς;

Αἱ ἔφημεριδαι περὶ ὄλων ἀσχολοῦνται. Ἀς ἀσχοληθῶμεν καὶ ἡμεῖς μίαν φοράν περὶ αὐτῶν! Ὁ Ἄδμ, ἡ μάλλον ἡ Εὐα τῶν ἔφημεριδῶν ἡ πρωτόπλαστος, ἐξεδόθη ἐν Παισίοις πρὸ 390 ἐτῶν ὅτε Κάρολος δ' ἡ ἑξοστράτευσεν εἰς Νεάπολιν, ἔφερε δὲ τὸν «λατικὸν τίτλον» ἔφημεριδαι τῆς πεντάρας ἡ δελτίου τῆς μεγάλης, στρατιᾶς τῆς Γαλλίας». Φαντασθετὴ δὲ πόσον πολύτιμος ἦτο αὐτὴ ἡ Εὐα ἀφοῦ ἐν τῷ διαστήματι τῶν τεσσάρων τοῦτων αἰῶνων ἐπὶ τοσοῦτον ἀπερπληθύνθησαν οἱ ἀπόγονοι τῆς ὥστε καὶ μετὰ τὰ χροῦν ἐκείνα νὰ συναγωνίζωνται ἐπὶ εὐτοχίᾳ!

Κατὰ τινὰ στατιστικὴν μετῶσαν βεβαίως τοὺς ἀριθμοὺς, ὅπως αἱ τελευταῖαι στατιστικαὶ τῶν πληθυσμῶν τῆς πόλεως μας, αἱ καθ' ἅσας τὴν οἰκουμένην ἐκδομένηαι ἔφημεριδαι ἀνέρχονται εἰς τριάκοντα ἑξ χιλιάδας καὶ κατ' ἐκατοντάδας, ἐκτοκοῦνται δὲ εἰς 1,200,000 ἀντιτόπων! Ἄν πιστεύετε; Μάλιστα λοιπὸν εἶνε ἡ Ἀγγλίᾳ μόνον, οἱ καιροὶ ἐκδίδονται εἰς 55,000 ἡ «Σημαία» εἰς 130,000 καὶ τὰ «Ἡμερήσια Νέα»—ὄχι τῶν Ἀθηνῶν—εἰς 250,000 ἀντίτυπα! Ἐκ τῶν 36 χιλιάδων 17,000 εἶναι ἀγγλικά, 7,800 Γερμανικά, 4,000 Γαλλικά καὶ αἱ λοιπὰ... ἄλληνηκα... ὡς ὑποθέτετε ὁ συνεργάτης ἡμῶν κ. Χ. Α.

Πρὸ διετίας κατ' Αὐγουστον φθίνοντα ἐτελοῦντο ἐν Ἀθ. λε-Σουζῆ τῇ γενεθλίῳ τοῦ Ρουζῆ δὲλ-τλ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἡμέρας τινὰς προηγουμένως εἶχεν ἀνεγερθῆ ἕτερος ἀνδρὶς εἰς Σουζῆ-Ἀε-Ροά, κατὰ τὴν τῆς Τυρταίου τοῦτου τῆς Γαλλίας. Καὶ τί μέγα ἐξέτελεσεν ὁ ἀνὴρ ἐνα τοιαύτῃ τῷ ἀπονέμειται τιμῇ; Δὲν ἦτο μέγας κατακτητὴς; ἢ ἦρος οὐδὲ σοφὸς διδάσκαλος; ἀλλὰ ποιητὴς μόνον ἐνὸς καὶ μόνου ὕμνου! Ἄν ἔγραφε μελοδράματα, ἀν' ἦτο λογιγὸς τοῦ μηχανικοῦ, τότου αὐδῆτον ὠφέλησε.—Τὴν νύκτα τῆς 14 Ἀπριλίου 1792 ἔγραψε καὶ ἐμουσαούρησε τὴν Μασσαλιώτῃσα. Ἰδοὺ ἡ ἱστορία τοῦ. Ἄλλ' αἱ φλογεραὶ ἰδέαι τοῦ Ἀσμάτος τοῦ Στρατιῶ τοῦ Ρήνου ὅπως κατ' ἀρχὰς ἐπακλήθη ὠδήγησαν τὰ Γαλλικὰ ὄπλα εἰς ἀσφυρόρους νίκαις καὶ οἱ Γάλλοι ἀπεκαλύπτονται μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τῶν ἀνδριάντων τοῦ Ρουζῆ δὲλ' Ἰλ, ὃν ἀπληθάνισαν αἱ ἐπὶ καὶ μόναι στροφαὶ τῆς Μασσαλιώτῃδος!

Καὶ ὅμως ὁ ἀθάνατος Σολωμὸς θὰ ἦτο, εἰ:

γνωστος κατὰ τὴν μορφὴν, εἰς τοὺς πλείστους, ἀν' ἡ «Ἐβδομάς» δὲν ἐδημοσίευσεν τὴν εἰκόνα του. Καὶ μετὰ τὸν τόσον ἄλλων χροῶν μας οἱ Ἑλληνας λογιμονόμοι νὰ τμησώμεν τὴν μνήμην τοῦ ποιητοῦ τοῦ ἔθνους μας ὕμνου!

Ἐκαταργήθη πάλιν εἰς τὸν πρὸ διετίας ἀνεγερσεν. Ἐν Πέστῃ οἱ Ὀγγροὶ ἔτελλον μεγάλην ἑθνικὴν ἐορτήν. Εὐγνωμονοῦντες εἶχον ἀνεγείρει ἀνδριάντα εἰς τὸν μίγιστον ποιητὴν καὶ ἔχορον πατριώτην Βασιδῶρ Πετῆρ. Κατὰ τὴν τελευτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων, παρίστη προσδύτης πολιτὴς καὶ καταθεῖς στέφανος εἶπεν ὡς ἄλλος Σουζῆ.—Νῦν ἀποθέεις τὸν δούλον σου, ἀποθηνήσκω μετὰ χαρᾶς, βλέπων ὅτι ἡ πατρις τιμῆ τὴν μνήμην τῶν ποιητῶν τῆς. Καὶ μετὰ, δύο ἡμέρας ἡ Οὐγγαρία ἐδουλίετο εἰς κένθος μέγα διότι ἡ προφητεία ἐτε-ἀληθεύθη καὶ εἶχεν ἀποθάναι ὁ καλὸς ἑσθῆς γέρον ὅστις ἦτο ὁ διασημότερος τῶν μαγιστρῶν ποιητῶν, ὁ Γιάννος Ἀράνυ. Πότε καὶ ἡ πατρις μας θὰ στίψῃ τὴν μνήμην τῶν ποιητῶν μας!

Ὁ Ἰούλιος Νοτιάκ, λέγει. Ὁ Ἄδμ ἦτο ὁ πρῶτος γέλιος ἄνθρωπος, διότι ἦτο καὶ ὁ πρῶτος ὅστις ἐνομφεθῆ. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι θὰ ἦτο γελοιωδέτερος ἀν' ἔμειν ἄγαμος.

Ὁ μακαρὶτης Νοτιάκ, ὁ εὐθῆμος καὶ ἀφοῦς χαριτογράφος, δὲν εἶχε καθόλου δικαίον. Κατ' ἐμὲ ἦτο πολὺ φρόνιμος ἄνθρωπος ὁ Ἄδμ διότι ἐνομφεθῆ ἀφοῦ μάλιστα ἦτο βέβαιος ὅτι δὲν θ' ἀπέτα πενθεράν. Ἀλλ' ἔθ' ἦτο φρονιμώτερος ἀν' ἔμειν ἄγαμος διότι ἔθ' ἰσώετο ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ ἀπογόνου του, ὁ ἀπόγονοί του ἀπὸ τοῦς κῶνο-πας καὶ τοῦς συγγραφεῖς καὶ οὗτοι ἀπὸ τὰς ἐντομοκτόνους κόνεις καὶ τοῦς ἀναγνώστας. Ἄλλως τὸ Ἄδμ εἶχε δεκάτην πρόφασιν ἵνα ἀρνηθῆ τὸν γέρον.

Ἡδύνατο νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Εὐν. πρῶτα. Ἰ. β. δ.

Ἄδμ εἰς τὸν ἐκείνῳ 25 πνευματικῶν ἀσκήσεων.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ
Π. Χ. (Πρὸ Χριστοῦ Παραδείγματος χάριν)
Ἡμερολόγιον—ἔμαι—ρολόγιον
Τίσαρα—κωστής—Τίσαρακοστή.

ΚΥΒΟΛΕΞΟΝ
ο
θ υ α
θ υ ρ ι ε
ο υ ρ α ν ο ς
α ι ν ο ς
ς ο ς
ς

ΠΡΟΒΛΗΜΑ
Τίνα ἀριθμὸν; κτλ. Τὸν ἀριθ. 37,037,037×3.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Ἄνθ' εἰμεθα μ' ἐν π καὶ ρ μάς ἄλλοιούτ' ἢ ὄφικ κ' εὐθὺς παρίσταται ἔμπρὸς θηρίον φοικαλίον. Πρότεβ μὴν ἀναδέχθῃ; εἰς δύο νὰ τὸ κόψῃ... πάλιν θηρίον, κ' εἰς θεὸς γεννᾶται ἐπὶ πλέον.

Στὰ φωνήεντα μ' εὐρίσκεις ἐπομένως, καὶ στὸ κ α λ καὶ συγχρόνως στὸν μπακάλη μέσα σῆναν τένικα.

Ἐνα ψηφίον ἢ ἀρχὴ ἑνα χαρτὶ τὸ ἄλλο καὶ τ' ὄλον μου ἐνα νησί, ὄχι πολὺ μεγάλο.

